

prostředků průvodních i pro všechny ostatní soudy v řízení trestním. Hlavní důležitost této zásady spočívá ve strance negativní, totiž v odstranění průvodních teorií (positivní i negativní). O otázce, zdali tu kterou skutečnost jest pokládati za prokázanou, rozhoduje soudce uváživ svědomitě všechny průvody pro i proti přivedené (§ 258 tr. ř.) dle svého volného přesvědčení.

4. Zásada konečného vyřízení procesního: Trestní řád zná toliko dva druhy rozsudku ve hlavním líčení: rozsudek odsuzující a osvobozující. Touto poslední formou rozsudku bylo tudíž nahrazeno netoliko osvobození pro nedostatek důkazů, nýbrž jest to vůbec jediný způsob, jímž se žaloba z pravidla zamítá, ať již se tak děje z důvodů povahy materiální nebo procesualní (na př. že chybí oprávněný žalobce). Osvobozující rozsudek žalobu zahazuje a platí zásada »non bis in idem«, ať se osvobození stalo z důvodů jakýchkoli. A v tom právě spočívá konečné procesné vyřízení. Výjimky z této zásady se připouštějí toliko ve prospěch soukromého žalobce (§ 363 tr. ř.).

Výjimečně může hlavní líčení skončiti též zastavením řízení, avšak jen tenkrát, objeví-li se nutnost řízení uzavřítí a podmínka k vydání rozsudku schází na př. procesní způsobilost obžalovaného.

Literatura: Prof. Dr. Storch, Řízení trestní rakouské, Praha, Nakl.: Právníká jednotá.

Řízení trestní důchodkové viz Zákon trestní důchodkový.

Řízení trestní policejní.

I. Pojem a prameny.

Policejní řízení trestní jest souhrn veškerých předpisů, které upravují příslušnost úřadů v policejních věcech trestních a řízení, jehož třeba při tom šetřiti. Nejhlavnější předpisy, jež obsahují policejní řízení trestní, jsou: cí. nař. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. o výkonu nařízení a nálezů zeměpanských politických a policejních úřadů; min. nař. ze dne 3. dubna 1855 č. 61 ř. z., které stanoví úřady k vyšetřování a trestání přestupků zákona, jež nejsou obsaženy ve všeobecném trestním zákoně, a řízení, jež při tom jest zachovávat; min. nař. ze dne 30. září 1857 č. 198 ř. z. týkající se trestání těch přestupků zákona, které nejsou obročeny zvláštním trestem; min. nař. ze dne 5. března 1855 č. 34 ř. z., jímž vydány nové předpisy o řízení přestupkovém; min. nař. ze dne 31. ledna 1860 č. 31 ř. z. stran rekursního řízení, stran zmírnění a prominutí trestního práva v řízení trestním před politickými úřady. Další ustanovení obsahuje pro živnostenské přestupky 9. hlava živ. ř. (§§ 141—152 živ. ř.) pro přestupky horního zákona 12. hlava hor. z. (§§ 220—234 hor. z.). Zemské zákony vodní mají zvláštní ustanovení o řízení, o přestupcích, tolikéž zákon o privilegiích, známkách a ochranných vzorcích, jakož i řada dalších správních zákonův. Důležitým pramenem podpůrným jest pro policejní řízení trestní platný soudní řád trestní co do řízení o přestupcích, jehož jest obdobně i v policejním řízení trestním tam užití, kde není zvláštních processních norem policejního řízení. Nynější zákonná úprava policejního řízení trestního není tudíž nikterak přehledná, zůstávajíc značnou volnost praksi. Z toho lze si vysvětliti, že tyto neúplné procesní normy mnoho otázek nerozřešily a že bezformálnost řízení příliš snadno vede k neobsaženosti jednání a rozsuzování. Odporujeť dnešní policejní